

ГАЙЧУР — річка у Куйбишевському, Пологівському й Гуляйпільському районах [Запорізької області](#) та Покровському районі [Дніпропетровської області](#), ліва притока [Вовчої](#) (басейн *Самари*). Бере початок у с. Червоне Озеро Куйбишев. р-ну, на пн. відрогах Приазов. височини, на вис. 205 м над р. м. Назва у перекл. з тюркської означає «річка на степовому роздоллі». Довжина 130 км, площа басейну 2140 км². Осн. притока

— *Янчур* (права). Довжина річк. мережі в бас. складає 464 км, густота — 0,22 км/км². Долина річки асиметрична, терасована; ліві схили більш круті й короткі, розчленов. числен. ярами і балками, праві — більш пологі й довгі. Шир. долини у верхів'ї 1,5–3 км, у пониззі — до 5 км. Річище Г. у верх. частині випрямлене, в серед. і нижній — помірно звивисте. Водомір. пост Андріївка (2100 км²) діє на річці від 1930. Природні плеса, як правило, замулені, поросли очеретом. Живлення переважно снігове і дощове. Льодостав триває від серед. грудня до серед. березня. Вода Г. змінного типу мінералізації — від хлоридно-сульфатно-кальцієво-магнієвого до сульфатно-хлоридно-натрієво-кальцієвого. Мінералізація води змінюється протягом року від 1,5 до 4,4 г/дм³. На деяких ділянках річище розчищене. Бас. Г. зарегульов. числен. ставками і невеликими водосховищами. Воду використовують для потреб с. господарства. На Г. — м. [Гуляйполе](#).

Л. І. Зеленська, В. В. Дем'янов

Бібліографічний опис:

Гайчур / Л. І. Зеленська, В. В. Дем'янов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28280>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).